

РЕШЕНИЕ

№ 2465

гр. София, 07.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кирилова, като разгледа дело номер **11526** по описа за **2011** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на заместник председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор” срещу Решение от 23.11.2011 г. по НАХД № 11192/2011 г. на Софийски районен съд, НО, 108-ми състав. С посоченото решение е отменено Наказателно постановление № Р-10-585/12.04.2011 г., издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) на Застрахователно дружество [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] са наложени 5 броя административни наказания имуществена санкция, всяко от които в размер на 1 000 (хиляда) лв. за нарушения на чл. 317а, ал. 3 от КЗ.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа касационната жалба и моли да бъде отменено решението на районния съд и вместо него да бъде постановен друго, с което да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Прокурорът дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и

съобрази закона, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да отмени НП, районният съд е обосновал, че е материално незаконосъобразно.

Решението на районния съд е правилно.

Санкционната норма на чл. 317а, ал. 3 от КЗ препраща към ал. 1 на същата разпоредба във връзка с чл. 294, ал. 1 и ал. 4 от КЗ. Съгласно чл. 294, ал. 1 от КЗ всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и/или задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците в Р. Б. посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, представя на Информационния център ежеседмично до втория работен ден на следващата седмица справка за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица. По силата на ал. 4 от същата разпоредба – тази справка се подава и в КФН. Тълкувайки съдържанието на цитираните разпоредби районният съд е достигнал до правилен извод, че задължението за предоставяне на информация както в Информационния център, така и в КФН не е за всеки застраховател, в какъвто смисъл са правните изводи на АНО. Застрахователят, определен като задължен субект по чл. 294, ал. 1 от КЗ, отговаря на легалната дефиниция, дадена в нормата на чл. 8, ал. 1, т. 2 от КЗ. Следователно задължението за подаване на информация по чл. 294, ал. 1 и ал. 4 от КЗ е въведено за застрахователите, предоставящи застрахователни услуги посредством упражняване правото си на установяване или при условията на свободата на предоставяните услуги. И след като санкционната норма по чл. 317а от КЗ касае административнонаказателна отговорност за нарушения при предоставяне на информация по чл. 294 от КЗ, то касаторът в качеството си на застраховател по чл. 8, ал. 1, т. 1 от КЗ не подлежи на санкциониране на това основание.

За застрахователите по чл. 8, ал. 1, т. 1 от КЗ е предвидено задължение да предоставят справки в Информационния център за сключените и прекратените застрахователни договори по задължителните застраховки „Гражданска отговорност“ и „Злополука“ по силата на чл. 4 от Правилника за устройството и дейността на Гаранционния фонд, но не и пред КФН.

Задължение за отчитане на всеки сключен договор по същите видове задължителни застраховки в Информационния център и в КФН до 24 часа от неговото сключване се съдържа и в нормата на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 42 от 3.11.2010 г. за изграждането и поддържането на информационна система за оценка, управление и контрол на риска, в т. ч. за издаване на полици по задължителните застраховки по чл. 249, т. 1 и 2 от КЗ (Загл. доп. - ДВ, бр. 55 от 2011 г.), издадена от председателя на Комисията за финансов надзор, обн., ДВ, бр. 90 от 16.11.2010 г., изм. и доп., бр. 55 от 19.07.2011 г.

От анализа на цитираната нормативна уредба е видно, че задължението за застрахователите по чл. 8, ал. 1, т. 1 от КЗ да предоставят информация, аналогична на тази по чл. 294, ал. 1 и ал. 4 от КЗ, е предвидено в други норми, за нарушението на които санкционната разпоредба на чл. 317а, ал. 3 от КЗ е неприложима.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, V касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.11.2011 г. по НАХД № 11192/2011 г. на Софийски районен съд, НО, 108-ми състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.